

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

Адреса Редакції і Адміністрації: "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Тел.: HENDERSON 4-0237 УНІТ.: HENDERSON 5-8740

ПРЕЗИДЕНТ ВИЗНАЧАЄ ОБОРОННУ ЛІНІЮ ФОРМОЗИ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер звернувся 24 червня до Конгресу з проханням підтвердити його повноваження, щоб він міг видати наказ американському летунству й флоту ЗДА збройно виступити в обороні Формози, Піскадорських островів та ще декількох інших островів, які є важливими для оборони Формози. Дехто думає, що президент зробив це на те, щоб стримати інвазію комуністичних китайців на острови, що перед Формозою, щоб комуністи й надали не знали напевно, які острови ЗДА будуть боронити, бо в американській заяві, крім названих островів, буде ще згадка й про "інші острови". Цей сумнів може відноситься до островів Кіюмі й Матсу, які знаходяться близько китайського узбережжя напівострову Формоза. Діючи сенатори й члени Об'єднаних Шейбл Штабу домагалися, щоб президент визначив оборонну лінію Формози перед тим, як острови, які комуністи старатимуться здобути, коли хотітимуть напасти на Формозу. В загальному, ця оборонна лінія Формози мала б тягнутися від узбережжя Формозької протоки і обіймала б Піскадорські острови та два висунені на захід острови Кіюмі й Матсу, на які можуть комуністи стріляти з своїх зброєк. В політичних колах думають, що ця лінія виступу президента перед Конгресом така: 1. Пригадати комуністам, що ЗДА рішуче обороняють Формозу. Це зобов'язання ЗДА датується від літа 1950 року, коли бувши президент Труман видав наказ після вибуху війни в Кореї, щоб Сьома

СИНЬО-ЖОВТІ ПРАПОРІ ПОВІВАЛИ НА РАТУШАХ АМЕРИКАНСЬКИХ МІСТ У РОКОВИНІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Губернатор Майнер вважає визволення України за передумову волі і миру в світі; величає святкування „Дня Української Незалежності” в Джерзі Сіті, Ньюарку та інших містах; два „Свята Соборності” в Нью Йорку

На тлі погідного, сонячного неба минулої суботи і неділі повівали українські національні прапори, побіч зоряних американських, на майдані або з фасаду будинків цілого ряду американських міст, між ними і такої світової метрополії, як Нью Йорк. Уже в суботу рано ті, що поспішали до зупинки підземної залізнички при Гров Стріт у Джерзі Сіті, спостерегли, одні з подивом, інші із здивуванням, як з головного балкону міського ратуша висвисав і весело на повітрі лопотів прапор, кольори якого відзеркалюють прозору голубишню українську неба та золоті пшеничних колосків розлогих українських лавів. Багато з прохочих зупинилися, деякі відкривали голуби, а в негодню, зокрема у старших віком осіб, блистали сльози в очах. Такі самі блакитно-жовті прапори приковували увагу прохожих, звисаючи з приміщень міських урядів Нью Йорку, Ньюарку, Елизабет та цілого ряду інших американських міст, посади яких, вислухавши аргументів представників місцевих українських громад, збагнули рішучу важливість виявленої в них 22-го січня 37 і 36 років тому волі українського народу для вільного світу та її ідентичність з ідеалами американського народу, і відзначили роковини цих дат проголошення Дня Української Незалежності в поодиноких містах і містах, величчя в які для виставки українських національних прапорів, символів тієї волі, на будинках міських урядів.

Роковини ці, як уже повідомлено, відзначив і Конгрес 3-днішних Держав, погодившись, щоб наради обидвох Палат напередодні 22-го січня відкрили два високі представники українських Православної і Католицької Церков проведення молитви за Україну та її волю.

День Української Незалежності в Джерзі Сіті
Без визволення України не можна думати ані про волю, ані про мир у світі — твердив губернатор стеїту Нью Джерзі, Роберт В. Майнер, промовляючи особисто на величавому святкуванні Дня Української Незалежності в Джерзі Сіті.

Свято відбулося стараннями місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету та об'єднання в ньому місцевих організацій у великій і майже виповненій залі школи Дікенсона. Відкрив це Свято коротким словом голова місцевого Відділу УКК п. Шаран, згадуючи за якої нагоди воно відбувається та передаючи дальший провід імпрези місцевому адвокатові україн-

Дост. Роберт В. Майнер (ліва), губернатор стеїту Нью Джерзі, та комішенер адв. Марсел Вагнер з Джерзі Сіті, в капітолію у Трентоні після підписання губернатором прокламації Дня Української Незалежності в стеїті

вдовив культурно-освітній референт місцевого відділу УКК проф. Мухин, склавши виступи чоловічого хору „Трембіта” з Ньюарку під диригентурою п. І. Гордієнко та частинно при аккомпаніменті бандур або при фортепіанному акомпаніюванні пані Клим, виступили солісти — мецосопран пані Ганни Шерей та баритона п. І. Самокішина, обидвох при аккомпаніменті пані Вахнянин-Куриленко, виступу групи танцюристів п. Івана Філіса та малих танцюристів зі школи пані Бакад, фортепіанове солю проф. Вадими Кіпи та новоствореного чоловічого квартету в складі: С. Чорний, І. Задорожний, О. Свєдур та В. Баранського. В. Перфєхов при фортепіані. Пані Василя Мельник відкривала „Молитву за Україну”, а Свято закривала американським і закінчила українським національними гімнами місцева духовна оркестра „Сурма” під диригентурою проф. В. Задорожного.

Місцеві газети, „Годсон Діспач” і „Джерзі Джорнел” надрукували довгі описи цих святкувань, поміщуючи теж відповідні світліни.

Свято в Джерзі Сіті відбулося пополуноді, а ввечері тої самої неділі відбулися подібні святкування в Ньюарку та в цілому ряді інших українських громад.

В Нью Йорку було цього року два „Свята Соборності”: одне, в суботу 22-го січня ввечері, влаштував окремішній Комітет Свята Державності і Соборності з п. ген. Олександром Загородським, проф. Іваном Паливцю та інк. Артемом Зубенком у вівторок, а друге заходами місцевого Об'єднаного Комітету Українських Організацій — Відділу УККМітету з п.

мощний хор, що під диригентурою обраного ним і найбільш досвідченого та кваліфікованого диригента співав би могутню пісню українського визволення. Посвячений Ювілейній Просфорі, що відмічувала п'ять років існування Хору „Думка” і п'яту з черги, тепер уже традиційну Просфору, довершив Провісний Список Кир Амврос Сенішин, в асисті Веч. о. протоігумена М. Когута та духовенства. Провіс. Кир Амврос, приїждж якого привітав тисячі привітних вставлених з місць та довгими о-вазіями, виголосив з тієї нагоди відповідну промову, заохочуючи до продовжування та розбудови тієї культурної діяльності нашого життя, яку репрезентує Хор „Думка”. В програму Просфори входили колядки, у виконанні, поодинокі та спільно, Хором „Думка”, хором „Боля” та „Молода Думка” і в супроводі Симфонічної Оркестри. Після кон-

АМЕРИКАНСЬКА ФЛОТА ПРИПЛИЛА НА ВОДИ ФОРМОЗИ

ТРИ АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКОНОСЦІ ВИПЛИЛИ З ФІЛІПІНСЬКОЇ БАЗИ НА „ЗВИЧАЙНІ ВИПРАВИ”. — НА ФОРМОЗІ ПЛІДУ НАРАДИ У СПРАВІ ЕВАКУАЦІЇ ТАЧЕНУ

Гонг Конг. — Могутня сьома американська флота по-сувається по малу в сторону островів архіпелагу Тачену. Між американськими кораблями знаходяться теж три літаконосці, кожний із них по 33,000 тонн містоті, а на кожному по 100 бомбардувальників. Ті літаконосці виплили з Філіппінської бази й офіційно сказано лише, що їх відізд — це „нормальна справа” і що літаконосці перевозять „звичайні виправи”. Насправді, за газетними повідомленнями, приїзд літаконосців на води Формози стоїть у тісному зв'язку з 1) проголошенням президента Айзенгавера про готовість 3-днішних Держав допомогти національній Китаєській морській і летунським силам боронитися проти комуністичної агресії і 2) з планом евакуувати острови Тачен і малі сусідні островці, віддалені від Формози на 200 миль на північний захід. Сам командант сьомої флоти, адмірал Прайд, несподівано вийшов у суботу з порту Гонг Конг на адміральському кораблі „Гелена” і прибув в неділю до Тайпег, де негайно розпочав наради з Чіанг Кай-шеком і шефом американської дорадчої військової місії на Формозі, генералом Чейсом.

Проблема евакуації Тачену охоплює коло 30,000 осіб, в тому числі 10,000 регулярної військової, 15,000 цивільних мешканців і кілька тисяч членів партизанських відділів, як також мешканців сусідніх островців. Евакуація

Архів большевиків за 20 років — в руках американців

Так звані „Смоленські архіви”, які охоплюють документи комуністичної партії СРСР від 1919 до 1939 років, отримав за весь час між двома війнами, знаходиться в 3-днішних Державах і є предметом детальних студій — твердить в одній статті в останньому номері журналу „Нью Йорк Таймс-у” референт со-ветських справ того часисеу, Гаррі Шворц. Він не пояснює, яким чином ті документи опинилися в американських руках, але можна догадатися, що знайдено їх в Ні-

Обидві китайські сторони відкидають план перемир'я

Об'єднані Нації. — План генерального секретаря Об'єднаних Націй Дага Гаммершльда, щоб за посередництва ООН проголосити перемир'я в протоці Формози, виправданий стрінувся з прихильним ставленням президента Айзенгавера і урядів Нової Зеландії й Англії, однак він не реалізується. Рішуче відкидають його обидві найбільш зацікавлені сторони, комуністичний і національний китайський уряди. Чіанг-Кай-шек є протитником визнання Об'єд-

В СВІТІ

● У південно-корейському парламенті висловлено невдоволення міністром хліборобства, який — з неапетити до японців — відмовився продати Японії 110,000 тонн рису, дармащо велич його запаси лежать у державних магазинах ще від минулорічного збору.
● У відносинах частині Берліну має зовсім відбудовано будинок державної (колишньої королівської) опери на вулиці.
● Утрет ден Лінден і на 4 вересня заплановано відкриття оперного сезону. На прем'єру призначено „Фіделіо” Бетговена. Будинки цієї опери був збудований в р. 1743, а сто років пізніше згорів, а в останній ніч він був збомбардований.
● Московські большевики дуже сердиті на ЗДА за видані в останньому тижні розпорядження, що обмежують свободу руху советських громадян по території ЗДА і забороняють їм фотографувати різні об'єкти.
● „Правда” лаяється, що це власне Америка спустила „залізну завісу” і не хоче випустити з позо неї американців, які ніби то прагнуть відвідувати Советський Союз.
● 33-річний бельгійський принц Жан-Енґельберт одружився з 19-річною баварською принцесою Софією, дочкою принца Гуттєрхста з дому Віттельсбахів.

Труман співчуває Айзенгаверові на пості президента

Кензас Сіті, Мо. — Журналісти відвідали буюшого президента Геррі Трумана саме в той день, коли він починав третій рік свого приватного життя після восьмирічного перебування в Білому Домі. Бувши президент вже зовсім вдовував з своєї недуги, почував себе дуже добре і зовсім не тужив за Білим Домом. Сидів у кріслі, що його турбує, — це його 70-річчя. Він сказав, що все ще співчуває президентові Айзенгаверові, який несе на собі такий важкий тягар — як президент ЗДА. „Кожний, хто там урядовав, заявив Труман, напевно ро-

Поголоски про резиґнацію Вилсона і Стівенса

Балтімор, Мериленд. — Щоденник „Балтімор Сан” припускає, що візита до Білого Дому губернатора стеїту Індіана Джорджа Н. Крейга може стояти в зв'язку з майбутньою резиґнацією секретаря армії Роберта Т. Стівенса. Кореспондент цього щоденника Джерард Гріффін пише в цій справі так: „Ця поголоска походить з того припущення,

В АМЕРИЦІ

● Президент Айзенгавер прийняв у Білому Домі визначних конгресових політиків, між ними і бующих голов конгресових та сенатських комісій. Між гостями не було сенатора Джозефа МакКарті, буючого голови сенатської комісії. Секретарка пані Айзенгавер Мері МакКарті заявила, що МакКарті не запрошено на виразне зарядження президента і пані Айзенгавер. МакКарті 7-го грудня назвав президента „м'яким” у поборюванні комунізму в ЗДА.
● Комітет публічного здоров'я при Адміністративному Товаристві Ньюйоркського стеїту об'являвуч медичні каледжі і міські управи в тому, що вони не поборюють алкоголізму. В медичних каледжах не викладають шкідливості іживання алкогольних напоїв, а міські управи не ухвалюють відповідних заходів, які зменшували б споживання алкоголю.
● Члени Айзенгаверового кабінету і урядовці Білого Дому подарували президентові в день його дворічного урядування на цьому пості восьмистому збірку кольорових репродукцій славних світових картин, видану в Швайцарії. Також і пані Айзенгаверова дістала дарунок — альбум із знімками з життя композитора Сіґмунда Ромберга.
● Президент Айзенгавер підтвердив смертний присуд над двома американськими воїнами, які в квітні 1952 року вбили в Німеччині двох цивільств. Військовий суд засудив їх на кару смерті.
● Найменше число безробітних в минулому році було в таких стеях: Тексас і Колорадо — 2.3 відсотка, Небраска — 2.4, Південна Дакота — 2.5 та Айова — 2.7. Найбільше число безробітних були в цих стеях: Західна Вірджинія — 10.9 відсотка, Кентукі — 10.3, Род Айленд — 9.2, Теннесі — 8.6 та Міссісіпі — 8 відсотків.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР ДЛЯ НЬОАРКУ

Представники Української Громади передають український прапор посадики міста п. Л. Карлінові. На фото зліва: Теодор Маселко, Петро Гренгус, Микол Лєськів, д-р Юліан В. Бемко, адв. Іван Романішин, Михайло Литвин, Володимир Боровик, Володимир Пришляк, Панько Соколовський. Посадики передають прапор пластуну Таня Панькевич і пластуна Ореста Лєськів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАГРОЖЕНИЙ МИР

Ще не відомі слова президента Айсенавера з недавнього послання "Про Стан Унії", в якому він твердив, що це вперше за останніх 20 років немає ніде в світі "стріляного фронту", як такий фронт знову відкрився, як знову ревує гармати і гинуть люди. Відкрився цей фронт у найбільш запальному далекосхідному місці, де китайські комуністи перевели десант на один з групи Таченських островів біля китайського континенту, що досі були під контролем національно-китайського уряду на Формозі. Спричинилися, що комуністи планують захопити також і інші острови цієї групи, на що вказує бомбардування їх комуністичною авіацією. Справа набрала широкого розголосу і повністю загрожувала навіть тому недовгому й проблематичному миру, про який згадував президент Айсенавер і який намагаються зберегти військові країни своєю суперебрежною політикою відносно очолюваного Москвою комуністичного світу і розпачливим шуканням "модусу вівенти" з ним.

Нова ситуація на Далекому Сході, яка виникла у зв'язку з атакою комуністів на національно-китайські острови у Формозійській протоці, досить складна і ускладнюється. З'єднані Держави мають з урядом на Формозі договір про взаємну оборону. Проте, договір відноситься тільки до Формози та Пескадорів. Отже, коли б комуністи заатакували саму Формозу або пекескадорські острови до того острова, американські збройні сили були б зобов'язані взяти участь в їх обороні. Уряд Формози, зі свого боку, зобов'язався не починати жадної агресивної акції проти опанованого комуністами китайського континенту без попереднього порозуміння з Америкою.

Комуністична атака на неохоронені острови національно-китайські створює ситуацію, в якій може з'явитися потреба американської інтервенції. Не дивно, що уряд ЗДА, зокрема, президент Айсенавер, йдучи по лінії збереження теперішнього проблематичного миру, виступив негайно з пропозицією, щоб Об'єднані Нації інтерв'ювали в справі китайської "перемір'я". Одночасно з цим у Вашингтоні всебічно обмірковується нову ситуацію та розглядаються всі можливості її розвитку. Говориться про можливість американської допомоги в евакуації китайських націоналістів із загрожених комуністами островів, але говориться теж і про можливість американської допомоги в їх обороні. Важливі рішення в цих справах можуть запастися в кожній хвилині. Президент Айсенавер заповів окреме з цього приводу послання до нації.

Тим часом у публічних коментарях теж обговорюється всілякі можливі аспекти останніх подій на Далекому Сході. Одні вважають, що червоні китайці використали "психозу відпущення", яку витворила остання подорож генерального секретаря Об'єднаних Націй до червоного Китаю в справі звільнення засуджених там американців. Інші думають, що цією атакою китайські комуністи хотіли вплинути на Сенат ЗДА, який саме тепер має на своїм порядку справу ратифікації договору з Формозою, щоб він той договір не ратифікував, бо це може втягнути Америку у війну. Рівночасно звертається увагу на те, що китайські комуністи, захопивши вислідом своєї агресії на Корею та Індокитай, остаточно приготувалися до атаки на Формозу, як одну з головних перешкод у їх далішній агресії в Азії.

Проте, як б не були безпосередні причини і цілі нової комуністичної агресії в Азії, вони свідчать головно про те, що всі надії на вдержання навіть теперішнього проблематичного миру та всі сподівання на будь-який "модус вівенти" з комуністами з великим самообманом, який зберігає в собі тільки нічого не допомагає, але це більше йому загрожують. Це підтверджує й досвід, що кожна акція політичного "відпущення" з боку Москви поперекують якусь нову агресію.

Такий стан і розвиток у політиці не ворожить нічого доброго, не дає будь-якої заохоти тим народам, що, поневолені більшовизмом, проти нього в найстрашніших обставинах борються, і не дає певності на "перехитку" самому вільному ще світові. Від закінчення другої світової війни ми багато разів були свідками агресивної рішучості комуністів, але одночасно, крім великих позицій в оборонному бюджеті, ми не переживали жадної рішучої відсічі проти тієї агресії. Навіть у Кореї, де військи світ і, зокрема, Америка мали всі вигляди на повну перемогу, яка б дала відповідну науку комуністичним агресорам, ми, заради наших мирних ілюзій, стали на половині дороги і допомогли комуністам "дійти з лисцем" і зі справжньою перемогою.

Але все це ще далеко не означає, що такий розвиток буде протривати у безконечність. Бо навіть найбільша терпимість американської політики має свої межі, що їх не вільно переступити.

Петро Кізко

НА ЦІЛИНУ

(Оповідання)

(3)

— Чудні ви, мамо! Як це так — не похитати? Колись Строгулін до комсомольських зборів сказав: "Якщо комуністична партія і уряд що поставили, то вони те зроблять, хоч би це коштувало мільйонів жертв". Як же тут не похитати?

Ті слова Степана ніби пробили до сну матір і Ониску. Вони зрозуміли, що викрутку їм нема, що їхня доля мільйоні заката ланцюгами владі.

— Тільки ти, Степане, — сказала мати, — не дуже той... виступай за цілину. Не лий мій очі людям, бо їм і без того не солодко. Та й нам доля від того не покращає.

Будь ласка, чи пішли як у хаті Громенки потаємно.

15 МІЛЬЙОНІВ ВТІКАЧІВ, ЯКИХ СВІТ НЕ ХОЧЕ ЗНАТИ

У новорічних заявах різні державні діячі черпали оптимізм з того факту, що, мовляв, нема ніде у світі війни (тоді і в Формозійській протоці було ніде спокійно). Водночас економісти у піднесеному настрої ворожили новому року в дальшому господарському піднесенні. На тлі таких райдухних перспектив скрегітливим акордом озивався факт, що в світі нібито замкненому світі з все ще коло 15 мільйонів утікачів, жертв роси і мирових договорів, — 15 мільйонів людей, позбавлених батьківщини і даху над головою. Що більше, твердження про світове "замкнення" перчить факт, що кількість отих бездомних мільйонів щороку збільшується. А найстрашнішим запереченням твердження, що людські ступає вперед на шляху поліпшення свого життєвого стандарту, є страшлива правда, що тих 15 мільйонів людей живе в таких злиднях, що їх не вельми уявити собі навіть найбідніший мешканець З'єднаних Держав, і що поруч з ними є ще другий найменше 15-20 мільйонів з найгіршою і наймізернішою життєвою стопою у так званих малорозвинених країнах.

Кажучи про втікачів — думалося раніше тільки про Європу: про жертви другої світової війни та її політичних наслідків. З-поміж різних категорій тих нещасливців найчисленнішими були дві групи: насильно вивезені нацистами й утікачі зі Сходу. До цих останніх можна зарахувати також насильно виселених із країн, опанованих комуністами. Цими бездомними, що їх охрещено назвою ДІПІ, займалися були Об'єднані Нації і в їх рамках окремі держави, передусім З'єднані Держави. Так поставила УНРРА й ІРО, так існує тепер Міжурядовий Комітет для міграції у Женеві і високі комісії для справ утікачів при ООН в Нью-Йорку. Але хоч і досі не злізла долина нещасливців тієї мандрівки на рідний, що настала в Європі зв'язку з приходом червоної армії й приходом до влади комуністів в країнах Середньої Європи, проте число тих нещасливців сильно зменшилося і в т. зв. біженецькій проблемі у Середній Європі наступили радикальні зміни. Зокрема, з наших, українських, втікачів в Європі з початку 200,000 з 1-го січня 1946-го року залишилося всього 20,000, і хоч нашим людям в Німеччині все ще дуже тяжко дістати працю, проте Західна Німеччина має вже мінімальну кількість безробітних, так, що уклала навіть угоду з Італією на спровадження на працю італійців...

Отих 15 мільйонів, про яких тут мова, це втікачі поза Європою. 300,000 осіб втекли з Північного В'єтнаму на південь, після подарування північної частини цієї країни комуністам у Женевському торзі, — а даліших 200,000 нахлине туди ще до травня ц. р. крізь останню фіртку, що ще залишилася в задніх стільцях.

Його погляд перебіг понад головами людей до сцени, прикрашеної плакатами, портретами "вождів", прапорами й квітами. За столом, накрив червоною скатертину, сидів голова сілради. Він щось писав. У передніх рядах сидів актив села: голова й члени правління колгоспу, с. к. р. та парт. організації. Строгулін, члени парт. організації, колгоспні бригадири, стахановці й стахановки.

Будь накурено. Перед сценою, проти великої лампи, клубочив дим. Хтось із публіки вигукнув: — Прощемо не курити, бо дихати нема чим! — Правда! — загоміли голоси. — Дихати нема чим. Громенко погасив і сховав у рукав недокурку цигарку. Подумав: "Вони й без курива дихати нема чим. Скоріше б уже почали, не тягли за душу". Голова сілради встав, відкашлявся, зняв окуляри, відкашляв себе на столі й покликав: — Товариші, збори громадян нашого села вважаю за відкриті. Для проведення зборів прошу вибрати президія. Прошу подавати кандидатури! — Я маю! — озвався чийсь молодий голос з передніх рядів.

Громенчик здолався, що в залі вдарили грим, як учорашньої ночі. І ніби рясним, холодним дощем бризнуло в обличчя. Вона стрепенулася і закрила долонею очі. — Степан виступає! Отже, який виліз, перед самі людські очі виліз! Молодий Громенко вчепився аж п'ять кандидатів, між якими був і Строгулін. Голова сілради проголосуввав: хто проти, хто за. Прийняли одноголосно. Президія зайняла свої місця. Слово для інформаційної доповіді надав Строгуліну.

Залю була німа, немов справді в ній не було чим дихати. Строгулін говорив майже все те, що учора бля Громенкового триніжжя. Партія і уряд хочуть, вимагають, ставлять завдання... Невикористані тисячі й мільйони мусять бути зорані, оброблені й засіяні. Для цього потрібно дуже багато рук, машин і знаряддя. Де це все взяти? Де?

Ніхто не обзивався ні словом. Може кому й хотілося похитати пошукати ліпшого шаста в далекі невідомі краї (там ліпше, де нас нема), може хто хотів сказати: "Ось тут, серед нас, робочі руки, а машина в МТС"; може більшість людей іншак сказати б: "На весь світ вихвалюється могутністю своєї держави, піднімає самі цілину, а нас не руше!" — різно сказали б люди, якби можна було сказати все, що думають, що що на розумі й душі мав. А так мовчали, як роти позитакано всім. Тим часом Строгулін продовжував, витираючи піт на низькому чолі: — Двадцять господарств уже записалося на цілину. Це — передові люди нашого села... Спереду хтось заплескав у долоні. Його ніхто не підтримував. Строгулін сувору глянув на того, хто плескав, немов хотів сказати: "Не вперу, дурно". Громенко трохи підвівся з стільця, коротко й зобачити, хто то був такий охотник.

СОЛОДНІ БУЛКИ І ПОРЦЕЛЯНОВІ ЦЯЦЬКИ

Французька королева Марія-Антуанетта, дивлячись з вікна Версальського палацу на натовп голодних людей, що вимагали хліба, здивовано запитала: "Якщо їм бракує хліба, то чому вони не їдять булки?" Совєтське голодне населення під мурами Кремлю не демонструє і не вимагає хліба із зрозумілих причин. Воно знає, що це значить бунтувати проти совєтської влади. Але що воно в переважній своїй частині голодне, — на це є неперечні дані. Про гостру кризу в сільському господарстві Совєтського Союзу читачам не лише в повідомленнях дипломатів і кореспондентів західних держав, — про це можна догадатися з виступів самих же совєтських правителів.

А проте, Маленков і Хрущов голодному населенню не рекомендують їсти замість житнього хліба солодкі булочки. Часи найвищих королів і королів, які жили відірваним від світу життям у своїх розкішних палацах, давно минулися. Кремльська камаріла дуже добре знає, як живуть і що їдять підсовєтські народи. Там, у Кремлі, мають вичерпні дані про жалюгідне життя "трудящих", але пануюча каста не велі злізкувати в перманентну кризу в сільському господарстві, бо для того є лише один спосіб — злізкувати колгоспи, а з тим значить і совєтську владу, і саму себе, пануючу касту.

На всі хвороби у більшовиків є один лік, і вони, з властивою їм упертістю й фанатичністю, вкладають до того самої наостогидлої за тридцять шість років пропаганди, лише модифікуючи її та пристосовуючи до часу й обставин. Отже, в новому році совєтська пропаганда не обіцяє вже населенню достатку хліба. Для чого ці обіцянки? Цього продукту першої потреби, самозрозуміло, є достатку. В кожному разі теоретично. Тепер, — твердить совєтська пропаганда, — потреби й вимоги населення значно більші — вони вже не обмежуються вимогами шлунку, а сягають геть далі — в царину комфорту й естетики. В 1955 році пересічний совєтський громадянин не задовольняється просто собі пристійним убранням, а громадянка — гарною сукнею. Їм уже недостатньо просто собі зашиного мешкання з усіма вигодами, створеними цивілізацією, — вони хочуть, щоб їхнє убрання було модні, а держави, згуртовані в Арабській Лізі, зробили з отих втікачів головний політичний аргумент проти Ізраїлю і домагаються, щоб Ізраїль прийняв їх назад, чого цей останній рішуче не хоче, покликаючись на ризик господарської кризи і ризик безпеки.

Кожна з отих 4-ох великих груп азійських втікачів має свої власні проблеми. Але всі вони об'єднані не так юридично, соціально-економічного характеру, як ненавистю до спричинників свого лиха. В серцях 15-ти мільйонів азійців ненависть з головним почуттям. Це — страшлива познака нашого часу.

Багато ще, — каже Русанова, — залежить в кімнаті від освітлення, яке, навіть найпарадніший обстановка на дачі похмурого колориту". Тому Русанова категорично рекомендує робітникам і службовцям для освітлення мешкань купувати жирновиділяючі лампи і "вінички" з порцеляни, кераміки і пластмаси, які імітують оникс і яшму. Взагалі, заявляв московська журналістика, "до створення зрізів мешкання совєтської людини треба запрошувати наших архітектів, артистів-малювальників і скульпторів. А інтелігенту в цій справі мусить виявити сам замієць..."

Однак, треба думати, "замієць", навіть прочитавши статтю Ольги Русанової, ініціативи не виявлять. Якщо ж мова не про новозасаджені "партиїного буржуа", а про звичайну "совєтську людину" — робітника і службовця, то вони й сьогодні з своїми динамічними тулями в одній обшарпаній кімнаті, в крапцю разі з так званим "шифонь-

НАША ПРОПАГАНДА

Вина, що про нас сьогодні західний світ так мало знає, з тих, які ми маємо, а не з тих, які ми даємо чужинцям про себе — про Україну. Шойно після появи якоїсь перекрученої навісине чи через неінформованість статті чи допису, ми часто запитуємо, як же ж вони можуть так писати, називаючи нас руськими, поляками і т. п. Забуваємо при цьому, скільки ми присвячуємо уваги пропаганді на зовнішньому відтинку. Звідки ж може знати американський студент чи навіть професор про те, що подібність слов'янських мов може впливати на національне відокремлення. Вони ж вчаться та читають з літератури, яка або фальшиво інтерпретована, або спеціально так написана.

У всякий спосіб старатися москалі замилити очі культурному світові, що українці без "старшого брата" не міг і не може прожити. Для цієї цілі передовсім сваткується ювілею Переяславського договору. Багато інших прикладів можна навести. Більшовики видають маси грошей на інформаційну пропаганду. Якщо американець прочитав в совєтській книжці щось про Україну, то це, часто навіть без його свідомості, при ньому і зашифровано.

Ми свідомі того, що всі ці інформації є фальшиві і старатимось протидіяти. Здобувалися симпатії серед американців, впливали на них, щоб вони говорили чи писали про нашу справу. По змозі наші учні видають праці про Україну в чужих мовах, але питання — як багато їх читав? Якщо розширяться по примірникові конгресменам, бібліотекам чи іншим впливовим людям, чи це знак, що усі вони стають прихильниками української справи? Чи наша сьогоднішня англійська література продається на американських книжкових ринках, доступних увазі пересічних людей? Звідки знає американець, що десь там у якийсь українській книгарні продаються книжки про Україну, з фактами проти комунізму, в англійській мові?

Відповідь на ці питання така: місце для наших англійських книжок є у всіх бібліотеках, спеціально у такому центрі, як Нью-Йорк. Спитаємо себе, скільки нас заходить до них? Дехто скаже: я не розумію добре по-

ром" і в спільний — на 3-5 годину — кухні, де на "примусах" смажать і варять своє убоге їстиво. А про колі, господинка нема що й казати — меблі з цієї породи дерева і шпалери, навіть "капустяні", під смак московських купчих, навряд чи беруть в свої калькуляції, відраблочки зранку до ночі в колгоспні трудоводі.

"Коллективна диктатура" має дуже багато клопотів внутрішніх і зовнішніх. І не всі її заходи, а зокрема в пропаганді, аж такі мудрі, як то думає дехто в західних країнах. Французька королева, що радила голодним людям їсти солодкі булочки, мала бодай своєрідну логіку, якої їй бракує кремльській "перетворювачам світу". В. С-ко

Д. Мотрук

Буди членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найбільшій українській силі — однієї ієєний моеліт та постачала його на службу нашим країнам та нашою поневоленому українському народові!

Кінчався концерт і старі Громенки вийшли з залу, їх наздогнали Ониська з Степаном. Ониська вхопила матір за руку й мало не на всю вулицю скрикнула: — Мамо! Це ж був останній мій спін! (Я більше співати не можу! Я не можу голосом співати, а душею плакати! Ониська обхопила матір і зайшла плачем. Громенко відірвав її від старої. — Пять, дурна, люди почують! Лиха наробили своїм плачем. Ониська замовкла. Але серцем вона тужила, передчуваючи прихід зловіщої хвилини.

ТОРОНТО — ПОВАЖНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР

Столиця онтерійської провінції Канади — Торонто, що вже сьогодні має коло мільйона і чверть мешканців, у тому числі з найбільших українських громад американського континенту, стає повільно, але певно, одним з найбільш важливих українських видавничих центрів. Цей бачення української культури, який гурт українських видавничих інтелектуалів, цілий ряд українських установ, добрі українські друкарні, своя українська кліпарна, пресні канадський паперовий ринок, який постачає папір мало не всім світом, — все це складається на те, що рік за роком у Торонто з'являється все більше книжок і публікацій, газет і журналів та тут, шпори з повною відповідальністю за свою діяльність, стають центром українського видавничого руху і саме Торонто мабуть у недалекому майбутньому стане чи не найважливішим та першим культурним центром українців Канади.

В межах скромної часописної статті було б неможливо обговорити всі проєкти цього видавничого руху і його зросту, хоч напевне такі підходи були б цікаві та підбадьорюючі. Українська еміграція в Америці, як і в інших країнах, має свої особливості, що в певній мірі впливають на її культурно-видавничу діяльність. Вона, як і в інших країнах, має свої особливості, що в певній мірі впливають на її культурно-видавничу діяльність.

З советської преси

Курам на сміх

Був гарячий липневий полудень. Півень „Асмодей“, роздумуючи від спеки, сидів під кушем бузини і жадібно ковтав повітря. Не думав, не гадав він, що в цей тихий полудневий час станеться з ним така безглузда історія, яка зробить з нього посміховище для всього курячого поголів'я.

У ту мить, як „Асмодей“ поборовався дрімлюгою, закуняв зоотехнік Макар Хижняк підняв з-поза плота і вхопив його за хвіст. Півень відбивався, дзвонив Макарові, але то була марна річ. Зоотехнік шмигнув у хату, затиснувши півня між колінами і, взявши з полиці якийсь інструмент, почав — чик-чик, чик-чик...

„Попав як курка в борщ“, — невесело подумав „Асмодей“ і заплюював очі. Але що за халепка? Інструмент кламцая, а бої не відкуштував, тільки пера летять навколо. „Чи не стриже мене Макар!“ Півень боляко розплющив ліве око, оглянувшись — ажже: стриже, як барабан! Вже поголів'я шипіло, спину, перебрался на круті й горді груди. Тут півень не витримав:

— Ку-ку-ку-куди! — заверещав він на все півняче горло і так ударив крильми нахабю, що той випустив ноги і опустив руки. Напівголий півень вискочив на підвіконня, з підвіконня — на стіл, зі столу — на буфет. Забривав поєд, в хаті закружляли вихорі різнокольорового пріа...

Рипнули двері, і на порозі появилася Макарова жінка. З хвилину вона стояла мовчки, бо не могла збагнути, що діється в її домі. Потім страшна думка змусила її здригнутися й збігнутися.

— Макариччу, — ласкаво звернулася вона до чоловіка, — ляж на лаву, а я по лікаря збігаю.

— Ти це на що натякаєш? — розгнівано озвався Макар. — Я займаюсь науковою працею і прошу тебе, будь ласка, не заважати мені. Винахід стриження курей належатиме не кому іншому, як мені, Хижняку Макарову Якимовичу, зоотехніку Обухівської інкубаторно-птаховини станції. Розуміла ти це чи ні?

Жінка не знала: Макар справді так роз'ясував наукову проблему. Напередодні він мав довгу розмову з Опанасом Петровичем Сиротенком — старшим зоотехніком цієї станції. Увечері вони сиділи на веранді і, втілюючи пахощами садків, провадили розмову.

— У мене зродилася приваблива ідея, — сказав Макар Якимович і пустив угору кілька диму.

— Хотілося б організувати стриження курей.

— Що ж це за ідея? — зацікавився Опанас Петрович і собі також пустив угору кілька диму.

— Це ж навіщо?

— Як то навіщо? Для збирання сировини. Якщо одна курка дасть нам двадцять грамів пух-пера, то сотня курей — подушку, а тисяча — перину.

— Так-то воно так, — завагався Сиротенко. — Боюсь, не осмілю б нас. Скажуть, якщо і масла мало дасть, так на перині хочете вижити?

— Справа не в цьому! — заспокоїв його Хижняк. — Передових колосів і радгоспів нам однаково не нагородити. А новий винахід — я маю на увазі стриження курей — принесе наші станції славу. А там, дивні, і дисертація на цю тему напишеться.

— Ну, коли так, Макаре, валляй! — захопився Сиротенко. — Ні пуха, ні пера!.. І Макар почав „валляти“.

Обстриг одну курку — зробив перший науковий висновок: „Перо можна сортувати на два сорти: в ділянці чере-

ва стригти на пух, а з решти курячого тіла — на перо“.

Обстриг другу — написав новий розділ наукового трактату: „Стриження починається від голови. Махові пера крил і хвіст залишаються на курці... З таким самим успіхом можна застосувати стрижня до індиків, гусей і качок“.

А коли поголів'я півня „Асмодея“, Макар узяв уже себе батком птахівничої науки. Його мова стала дуже подібна до хлеставої. Іван Олександрович Хлеставков, добре підпавши у городничого, вихвалявся: „Я такий!.. Я сам себе знаю!..“ Бажаючи, мабуть, продовжити цю лінію, Макар Хижняк дав таке наукове наставлення: „Я правильно розціню продаж нестриженої птиці після моєї пропозиції як посередні економічне шкідництво“.

„Жадоба слави винахідника захопила Макара Якимовича. Він висилася свій науковий трактат в усі кінці Советського Союзу. „Вважаю, що моя пропозиція і переведення мною доповіді в історії птахівництва“, — пише він до Київської обласної контори інкубаторних станцій, до Міністерства сільського господарства України, до Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР, Міністерства сільського господарства СРСР“.

— Може це й справді вартий винахід? — запитали ми птахівників.

— Ні, — коротко відповіли птахівники, — це нікчемний випадок фантазії.

Узяв б факівчик з вищезазначених установ та й відписати Макарові Хижнякові ось так ляконічно і ясно. Аж ні! Одні з них відповіли йому виминливо: обговоримо, мовляв, порадишмося. Другі (таких було більше), „спустили“ Макарові послання „по інстанціях“. І ось вони, ці послання, свіжкою ляконічно упали на... Обухівський райвиконком.

У районі — гарячі дні. Роботи — по саму зав'язку. Але працівники райвиконкому мусять сушити собі голови, що то його відняв Макарові Хижнякові: стригти чи не стригти півня?

А Макар Якимович продовжує атакувати республіканські й московські установи. Запенкоосий долею зоозулятих і інших курей, які ходять собі ще в пуху, він верещить: не можна марнувати часу, треба стригти! Ось вам готовий рецепт стриження: „Берегти курку або птицю, зв'язується м'якою таською ноги, потім проміж ніг протягується мануфактурна шматку завширшки 15—20 сантиметрів, заводжик 100 см. Після цього стрижий повинен сидіти на низеньку лавочку, завширшки 25—30 см. і класти птицю на коліна головою до себе... Стрижить вільною лівою рукою бере курку за голову і починає стригти, залишивши навколо голови сантиметрів на 4—5 нестриженої шиї“.

І кожного разу Макар Якимович не поминає нагоди пригадати про себе: я перший придумав цю справу.

Насмілюся розчарувати нашого героя. Пальма первенства належить не йому, а працівникам Всесоюзного науково-дослідного інституту птахопромисловості. І тут знайшлися фантазери! Старший науковий працівник інституту А. П. Віноградова і кандидат наук А. М. Косілова значно раніше розробили цю надзвичайно важливу тему. Вони поділилися з читачами журналу „Птахівництво“ міркуваннями про те, як

Західня Німеччина ратифікуватиме Паризький договір у лютому

Бонн. — Західно-німецький уряд, засідаючи в неприсутності Аденауера, який перебуває на відпочинку в Шварцвальді, визначив день 24 лютого на т. зв. друге читання закону про ратифікування Паризького договору. До того часу коаліційні партії рішили повести контрпрофесиву проти соціал-демократів і опанованих соціалістами робітничих організацій, які безпартійно поборюють Паризький договір і не хочуть допустити, щоб Західня Німеччина вступила до НАТО і мала нову армію. Західнонімецький уряд обмірковував також ситуацію, яка настала з проголошенням соціал-демократичної партією 24-годинного страйку в Рурціні. Цей страйк рудокопів і робітників у сталеварнях в Рурціні охопив 870,000 робітників. Робітничі організації домагаються повноправної участі в нових управлінських промислових закладах, встановлених за законом про заборону картелів. Закон передбачає участь робітничих представників в адміністрації фабрик, лише з дорадчим голосом. Німецький уряд проголосив заклик до робітників, в якому звертається увагу, що такий страйк є тільки водою на млин комуністів.

Бельгія ратифікувала Паризький договір

Брюссель. — Нижня палата бельгійського парламенту ратифікувала Паризький договір величною більшістю 181 проти 9, при двох відсутніх. Так зване прочитання переведено безпосередньо після першого. Рішено, проте, що вища палата бельгійського парламенту ратифікує Паризький договір тільки після того, як до нього буде ратифікований Францією і Західною Німеччиною. На такому самому становищі стоїть італійський уряд. Також у канадському парламенті опинився Паризький договір для ратифікації. Канада, як і ЗДА, має ратифікувати тільки частину Паризьких протоколів, а саме ті, які торкаються приналежності Західній Німеччині суверенності, права на озброєння і на вступ до НАТО.

Ріджвей залишиться на службі поза встановлений законом вік

Вашингтон. — Секретар армії Роберт Т. Стівенс заявив, що шеф штабу армії генерал Метью Т. Ріджвей залишиться на своєму становищі навіть і після того, як діє встановлений законом вік, після якого мав би зрезигнувати. Президент Айзенгауер погодився на таку пропозицію Стівенса. Недавно поширювалися вісті, що генерал Ріджвей хоче зрезигнувати з свого становища на знак протесту проти зменшення числа наземних військ. Але тепер виявилася, що він бореться всіма способами проти зменшення піхоти, але погодиться з тим станом, який заіснує 3-го березня цього року ген. Ріджвей матиме 60 років, і згідно з законом, мав би зрезигнувати. 15 серпня генерал Ріджвей закінчить дворічний річниця на своєму пості шефа штабу армії. Після цього річниця він або й надалі служитиме на цьому пості, або президент Айзенгауер призначить його на якийсь високий становець при оборонних системах ЗДА.

Берія плянував зворохобити Кавказ проти Москви

Лаврентій Берія, заступник прем'єра і міністер внутрішніх справ СРСР, один з членів „триумвірату“ після смерті Сталіна, вважав жертвою звинувачення змови, що плянувала викликати повстання Кавказу проти Москви. Таке твердження Олександр Керенський у статті, що її принесено останніми днями, „Нью Йорк Таймс-у“. Керенський покликається при цьому на свою розмову з колишнім президентом Грузії Гегечкорі, який помер в червні минулого року в Парижі. Керенський, мовляв, розмовляв з Гегечкорі разів після смерті Сталіна й Гегечкорі заявив, що в найближчому часі треба сподіватися великих подій на Кавказі. Коли ж совєтська преса повідомила вже про „зраду“ Берії, то й тоді Гегечкорі певняв Керенського, що це неправда, наче б більшовики арештували Берію, бо той останній перебував на волі, знаходиться в дорозі до Швейцарії і працює над організуванням повстання в Кавказі. Керенський покликається врешті на інформації від грузинського генерала Маглікелідзе. Керенський переконаний, що той Маглікелідзе мав зв'язок із Берією і він сам, або його співробітники, зрадили Берію. Маглікелідзе, який жив в Німеччині від 1938 року, зник осінню минулого року і потім з'явився на Кавказі. 10 грудня мин. року він оголосив за своїм підписом статтю в комуністичному часописі „Заря Востока“, в якій „кавказький“ признавався до свого переходу на сторону комуністів.

Атомове кероване стрільно з швидкістю 9,000 миль на годину

Вашингтон. — Високий урядовець з департаменту оборони повідомив, що ЗДА продукують такі атомові керовані стрільна, які вже мають швидкість 5,000 миль на годину, але що швидкість може бути збільшена до 9,000 миль на годину. Ці атомові керовані стрільна мають декілька разів більшу докладність від німецької зброї V-2 з часів другої світової війни і вони зможуть летіти 25 разів далше від тієї німецької зброї.

ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою добровільну доплату до передплати „Свободи“ та свою пожертву на фонд дитячого журналу „Веселка“.

СПИСОК	
Р. Мандрусь, Венесуела \$ 5.40	Е. Стахів, Київленд 2
Віда. 445 УНС, Вінніпег 2	М. Кін, Шіаго 2
Т-но Карпати, Віда. 358 2	С. Куліш, Шіаго 2
УНС, Омага 2	І. Хмеленська, Гериталл 2
В. Л. Бук, Гемтрет 2	О. М. Куліш, Нью Йорк 2
І. Кутко, Шіаго 2	Ю. Ленська, Джерзі Сіті 2
Т. Криновиз, Шіаго 2	Д. Горачий, Нью Йорк 2
В. Іванчук, Шіаго 2	Г. Косовський, Вілмінгтон 2
І. Бішко, Бруклін 2	Д. Будаківський, Олбані 2
Б. Смішкеніч, Галінуд 2	В. Коцоба, Едистон 2
Е. Благіт, Гавстон 2	Т. Пасичник, Вунсакет 2
Н. Н. Лос Анджеєс 2	Н. Осадча Янота, Н. Н. 2
Г. Супруненко, Київленд 2	О. Р. Лободич, Філадельфія 2
Н. Завенчик, Форт Вейн 2	М. Загурський, Меклін 2
М. Наконечний, Торонто 2	А. В. Бялий, Шіаго 2
О. Н. Маркін, Монреаль 2	С. Миславський, Нью Йорк 2
Е. Сенько, Джерзі Сіті 2	Ю. Сухар, Філадельфія 2
М. Драгушук, Гадсон 2	В. Яніцький, Колонбус 2
М. Мідчик, Гадсон 2	Н. Буяр, Трентон 2
С. Борис, Боффало 2	Д. Рубаха 2
М. Бобер, Перисбург 2	Ю. Ласатор, Шіаго 2
Н. Боллар, Питебург 2	А. Гринченко, Шіаго 2
Д. Лобай, Вінніпег 2	М. Р. Березанський, Гунт. Біч 2
П. Кінаш, Київленд 2	М. Боллак, Ньюарк 2
І. Краєвиз, Спранкс 2	С. Миславський, Берне 2
І. Колесенський, Ньюарк 2	С. Рачук, Вен Нунс 2
Ю. Кузювич, Бруклін 2	П. Бялий, Київленд 2
В. Бялий, Монреаль 2	Д. Гадурський, Шіаго 2
І. Марквич, Трентон 2	В. Колаліський, Нью Йорк 2
М. Мельничук, Київленд 2	Т. Дугельський, Ньюарк 2
Т. М. емерт, Шіаго 2	О. Лемчук, Вансайд 2
С. Мотрович, Акрон 2	А. Шамоніч, Джерзі Сіті 2
С. Миславський, Дітройт 2	Н. Н. 2
І. Попович, Бінгемтон 2	А. Г. Білозе, Вен Дик 2
С. Нател, МІМІ 2	А. Демид, Мінеаполіс 2
М. Павлюк, Ірінгтон 2	П. Радко, Вілмінгтон 2
І. Смішкеніч, Ньюарк 2	О. Миславський, Мінеаполіс 2
Т. Скоробогатий, Лоді 2	В. Сугленський, Мінеаполіс 2
І. Гельбінг, Ньюарк 2	І. Парук, Випалі 2
Ю. Янко, Боффало 2	С. Максимів, Лондон 2
І. Тиньо, Дюпеллі 2	Е. Чабан, Сан Франциско 2
В. Ренко, Спранкс 2	М. Гарасевич, Ньюарк 2
О. В. Жолтевич, Гадсон 2	
Н. Гавриленко, Колонбус 2	
С. Драга, Мінеаполіс 2	
Разом \$ 185.40	

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД „ВЕСЕЛКИ“, ЧЛЕНІВ ВІДЦ. 156 УНСОЮЗУ В ЧЕСТИНІ, ПА. НА СМУ \$ 52.00

Збірку перенесли: К. Мулар і В. Воліньський	
Топ. Т. Шевченка, відд. 156, зі своєї каси \$ 10	П. Бялий 1
Н. Мулар 5	І. Рудницький 1
В. Воліньський 2	А. Комеданчук 1
В. Новак 2	Д. Кучера 1
В. Трач 1	П. Януш 1
Н. Івук 1	І. Сорока 1
Ф. Трес 1	І. Ноді 1
Н. Чопак 1	П. Набатурса 1
Д. Молодович 2	В. Воліньський 1
М. Загоричний 1	П. Янко 1
В. Федорович 1	І. Чабан 1
С. Ткач 1	І. Карпач 1
Н. Бурій 1	П. Чуха 1
І. Шемичак 1	М. Янко 1
М. Сидіак 1	І. Янко 1
П. Сидіак 1	
Разом \$ 52.00	

Кожний спідний українців та кожна свідма українка повинна мати свій обов'язок стояти в ряді Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити ряди ідейних українських працівників.

Поповнилося нове видання роману ЮРИ ЯНОВСЬКОГО „МАЙСТЕР КОРАБЛЯ“ 240 стор. Ціна два долари. Замовлення слати на адресу: SNEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY 302-304 W. 13th Street, New York 14, N. Y.

28 ВІДЦІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в Ньюарку, Н. Дж. повідомляє, що РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ відбудуться В ЧЕТВЕР, 27-го СІЧНЯ 1955 Р. в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ 180 Вільям Ст., Ньюарк, Н. Дж. Початок о год. 7:30 учасночі. У п р а в а.

Найновіші видання	
Під тихий вечір — В. Лепкий — \$1.95	
Земля — О. Кобилівська — 1.95	
Парина — О. Кобилівська — тверда оправа — 3.00	
Поміж берегами — Д. Ярославська — 2.20	
В обіймах Мельомени — Д. Ярославська — 2.00	
Музика — І. Винниченко — 1.80	
У лінійчій — С. Парфонович — 1.50	
Оглянувшись назад — О. Значайна — 1.50	
Марш — У. Самчук — 2.00	
Пять по дванадцятій — У. Самчук — 1.80	
Місто — В. Підмогильний — 2.50	
Дочка Монтезуми — Р. Гатгард — 2 томи — 3.00	
Замовлення слати на адресу: „СВОБОДА“, Р. О. Box 346, Jersey City 3, N. J.	

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ
в Нью Йорку
СУБОТА, 29. СІЧНЯ 1955,
ЗАЛІ ЛІТ.МИСТ. КЛУБУ
(149 — 2-га Авен., Нью Йорк)
ГОД. 8-ма ВЕЧ.
ДАРІЯ КАРАНОВИЧ
В програмі твори: Барвінського, Бетговена, Лятошницького, Ревуцького, Сант-Санса, Шопена.
Вступ за програмами.

ФІЛАДЕЛФІЯ:
СУБОТА, 29. СІЧНЯ 1955
ЗАЛІ УКР. АМЕР. ГОРОЖАН,
Френклін Стріт — Год. 8. веч.
НЬО ЙОРК:
Слідкуйте за окремим оголошенням.

Мішаного Хору „КОБЗАР“
в супроводі **Симфонічної Оркестри**
Солістка: ВЕРОНІКА ЦЕГЕЛЬСЬКА. При фортепіано: ЛІДІЯ БУЛЬБА. Диригент: Д-р АПІН РУДНИЦЬКИЙ
Соліст
РОМАН РУДНИЦЬКИЙ, піяніст — в концерті Баха для фортепіано з оркестром.

19. ЛЮТОГО 1955
ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“
в залі НАРОДНОГО ДОМУ, НЬО ЙОРК.

УКРАЇНЦІ АМЕРИКИ ВІДВІДАЙТЕ МАСОВО
ФІЛМ
„ЛВІВСЬКІ КАТАКОМБИ“
Фільм буде висвітлений
ДІТРОЙТ — 29-го СІЧНЯ — СУБОТА, церковна зала, 11712 McDougall, 8-а год. веч.
30-го СІЧНЯ — НЕДІЛЯ, Народний Дім, 4655 Martin St., 4-а та 7-а год. веч.
КЛІВЛЕНД — 28-го СІЧНЯ — П'ЯТНИЦЯ, в Народнім Домі, год. 8-а веч.
МІНЕАПОЛІС — 6-го ЛЮТОГО.
ШІАГО — 20-го ЛЮТОГО.
ПІТСБУРГ — 27-го ЛЮТОГО.

